

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

◆◆◆ ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
◆◆ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

◆◆◆◆◆ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ΄

1906 - 1907

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΣΤ' ΕΤΟΥΣ

ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. Καλογερόπουλος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ: Ν. Ἀλεκοῦριδης. — Τιμ. Ἀμπελᾶς. — Α. Βελέλης. — Σπ. Δε-Βιζής. — Κ. Γούναρης. — Δ. Δημακόπουλος. — Πολ. Δημητράκοπουλος. — Ἄλ. Δουζίνης. — Γ. Ζεμπίνης. — Νεμῆ Ζωηροῦ. — Λεων. Ζώης. — Θρ. Ζωῆτοπουλος. — Σ. Θαλασσινός. — Κ. Καροφύλας. — Γιάννης Καμβανέλλης. — Ἰωάννα Καραθεοδωρή. — Τ. Κονόρθος. — Ἀρ. Κουρετίδης. — Ἐλ. Λάμπρος. — Σπ. Λάμπρος. — Α. Μάλτος. — Στέφ. Μαρτζώκης. — Ἰω. Μουρέλλος. — Ἀχ. Νέης. — Β. Παπαγιαννόπουλος. — Ἄλ. Παπαδοπούλου. — Ζαχ. Πεπτινογιάννου. — Ρ. Ραφισ. — Ἄλ. Πετριδίδης. — Μ. Πιπίζα. — Κ. Ράδος. — Ἐλ. Σβορώνου. — Μ. Σιγούρος. — Νικ. Σπανδωνῆς. — Γ. Χατζόπουλος. — Χ. Χρηστοβασιλῆς.
Lalo de Castro. — Λάφης. — Αίκ. — Ε. Ἐ-

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

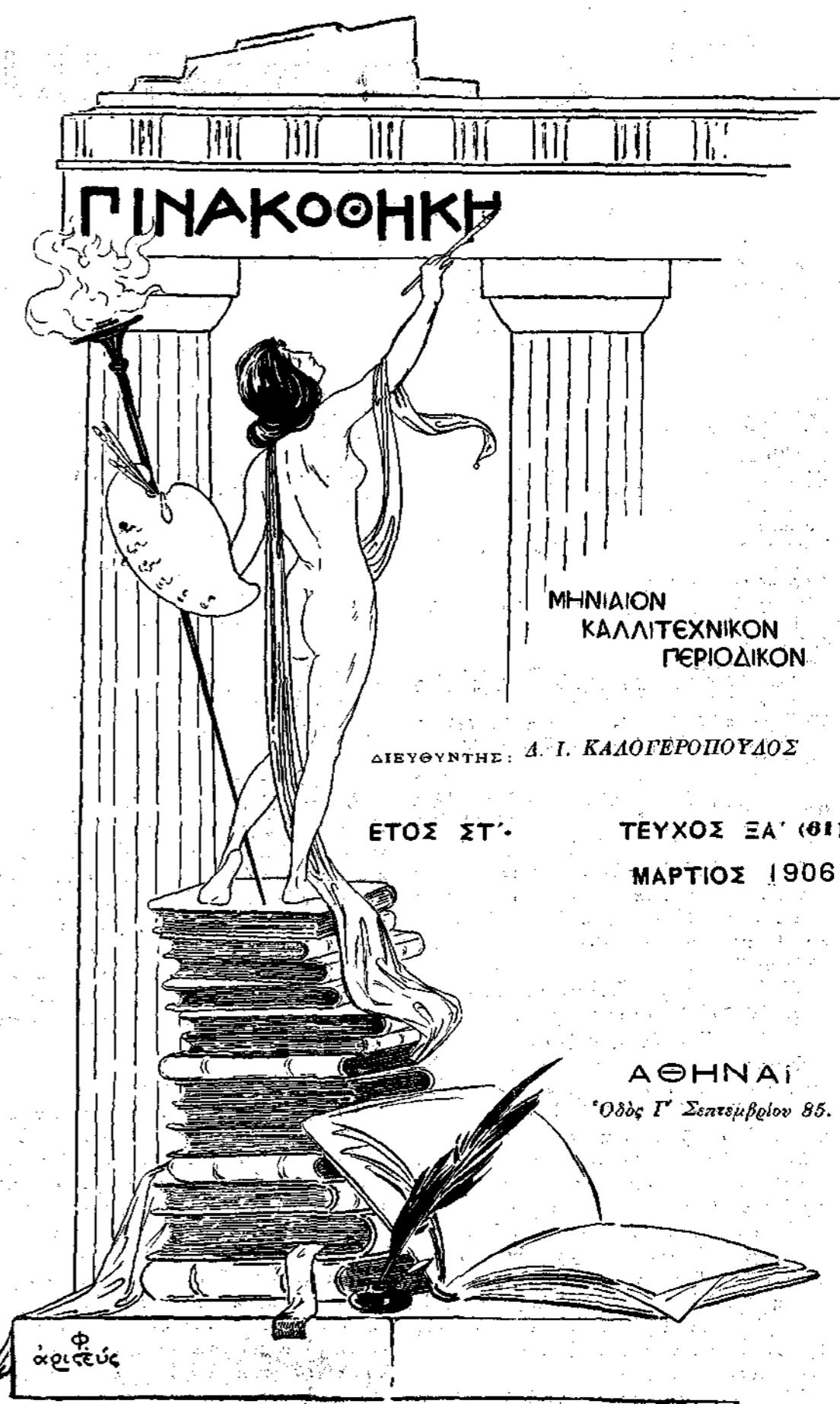
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ		Τολστόη	73
Κάρμα Νιεβαρή	8,26, 46	Ἵστορία	
Ἡ ἀσφάλεια τοῦ αἵματος		Σπ. Λάμπρος	
Α. Νέης	115	Αἱ εἰκόνες Κωνσταντίνου Παλαιολόγου	180
Αrtemis Colonna		ΚΑΛΑΙ ΤΕΧΝΑΙ	
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ		Ζωγράφοι θέματα τῆς τέχνης	1,22,43
Τὸ μονοεῖον τῆς Σλάβης	59	Βασίλειος Ζωγράφος	32
Ἡ νέα Πομπηία	143	Ἐπιτομὴ τοῦ ἐπιγράμματος	32
Ἀρχαιολογικαὶ εἰδήσεις	40,87,181	ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ	
Εἰρήνη ἢ Ἀθηναία		Τ. Ἀμπελᾶς	174
Ἡ Νεραΐδα	3	Μουσῶν Wiertz	
Τ. Κονόρθος	165	Α. Βελέλης	79
Ἐξομολόγησις	187	Ἐνδοξος Ἕλληνας τοῦ ΙΣΤ. αἰῶνος	
Πάλη		Σπ. Δε-Βιζής	66
Ι. Μουρέλλος	11	Δημογραφία καλλιτεχνῶν	
Μετὰ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς		Α. Ζώης	118
Κάρμα Νιεβαρή	189	Καλλιτεχνικὸς ναὸς	
Νέα ἀγάπη		Κ. *	
Ἄλ. Παπαδοπούλου		Dominique Fourcade	176
Συγγνώμη	61	Ἀρ. Κουρετίδης	177
Ρ. Παρίσης	75	Ὁ Δελαγκοῦ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις	
Τὰ χρόνια	153	Α. Ορσε'α	101
Τὸ μαρτύριον τοῦ ἐτοιμοθανάτου		Θάνατος διασήμου καλλιτέχνου	
Χ. Χρηστοβασιλῆς	129	Β. Παπαγιαννόπουλος	83
Μεταφράσεις	30	Ἡ φωτογραφία τῶν χρωμάτων	
Τὸ μαρτύριον τοῦ ἐτοιμοθανάτου	79	ΚΡΙΤΙΚΗ	
Ὁ ἄγνωστος μουσικὸς	114	Α *	
Ὁ μνηστήρ		Ὁ Γύζης	99
J. Constant	111	Σ. Βινιέγρε	90,109
Ζωικά		Δομνίκος Θεοτοκόπουλος	204
Γκόρκυ	80,101	Δέφνης	
Καθῶν κομματιασμένη		Δημ. Βεργαδάκης	161
		Καθημερινός	
		Θεοτοκόπουλος	

Υ.

Κ *	202	Θρ. Ζωῆτοπουλος.	160
Arg-René d'Yvermont		Φθινοπωρινὸ	176
Στ. Μαρτζώκης.		Ῥόδακες καὶ ἀνθέμια	
Μ. Σιγούρος	203	Γιάννης Καμβανέλλης	
Pelidan		Στὸ δρόμο τῆς ζωῆς	7
Ἡ γλυπτικὴ παρ' Ἕλληνας	41,69	Στ. Μαρτζώκης	
Κ. Ράδος		Στὸ φεγγάρι	104
Ἀρσὲ-δε-Αἶμα	64	Ἐπίποισις Φρ. Τσάντση	134
Μ. Σιγούρος.		Μία πρόποι	183
Νέον Ἡγεῦμα	158	Α. Νέης	
Μ. Χ.		Στὴ μαρμαρωμένη πεντάμορφη	124
Πάλιν ὁ Γύζης	110	Μ. Πιπίζα	
ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟΝ			
Ὁ Χάυδν	95	Ἡ Μοῖρα	184
Ν. Σπανδωνῆς.		Ἐλ. Σβορώνου	
Τὸ κομικὸν ἐν τῷ θεάτρῳ	140	Γέλα	24
ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ			
Εἰρήνη Ἀθηναία.		Ἡ ἀγάπη	98
Ἄνοιξις	63	Μ. Σιγούρος	
Φθινόπωρον	150	Τραγοῦδι εἰς κρυφὸν ἦχο	13
Δ. Ι. Καλογερόπουλος.		Σύμβολα	13
Ὁ ἀραιότερος τάφος	6	Χριστογέννη	13
Παρθενία	51	Ἀγάπης τοῦ Λάσους	13
Νέος Χρόνος	173	Ἀγάπης φιλικῆ	184
Ἰωάννα Καραθεοδωρή.		Arg-René d'Yvermont.	
Τὸ μνημεῖον τῆς ἀγάπης	163	Ἡ ζωὴ μου	155
Ἐλένη Λάμπρη.		Ὁ Ποιητής	155
Τὸ τραγοῦδι τοῦ τρελλοῦ	186	ΠΟΙΚΙΛΙΑ	
Κάρμα Νιεβζομη.		Ἡ δημοκρατία τοῦ Ἰγ. Μαρίνου	48
Τι μὲν λέγει οἱ παπαροῖνες	96	Τὰ μάτια μας	120
Ζ. Παπαντωνίου.		Οἱ Δελφοὶ	156
Τὸ τραγοῦδι τῆς θυέλλης	123	Ἡ πνευματικὴ ἰδιοκτησία	
Τὰ σύννεφα περὸν	123	Ἀλήθειαι καὶ οὐτίψεις	12,139
Ragusa Moletti.		Μειδιάματα	144
Τὸ ἄσμα τοῦ ἄηθοιοῦ	14	Ἄδικα	21
Παραμῦθι	14	Ἀγῶνες	
Ἰάσων Σεληνᾶς.		Τί σκέπτομαι	7,82,122
Ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ βίου μου	103	Lalo De Castro	
Ἄτομισμός ἔκκεντρος	113	Τὸ Διῆγειον ἄντρον	193
Θαμένα γράμματα	142	Σ. Θαλασσινός	
Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου	190	Σάμος	162
Μ. Σιγούρος.		Κ *	
Πεζὸν τραγοῦδι	13	Τὸ φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν 1906	200
Τολστόη.		Μ. Μπαρρῆς	
Τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ	139	Ἀνάβασις εἰς τὸν Μιστράν	50
Φοίβη.		Ε. Ρενάν	
Μεταξὺ Βοσπόρου καὶ Προποντίδος	135	Σκέψεις	206
ΠΟΙΗΣΙΣ			
Κ. Γούναρης.		Η. le Roux	
Ὁ Γαλατῆς μονομάχης	34	Συνέντευξις μετὰ τὸν Ἴψεν	91
Τὸ δέκατον τοῦ Σαλαδίνου	34	Ν. Σπανδωνῆς	
Ὁ Κωνσταντίνος	34	Ὡ, πὰ ξαναεῖχα	27
Ὁ Κοπιάτης τῆς Ῥώμης	35	Κάρμεν Σίλβα	
Ὁ ἔξυλος τοῦ ἀρηστοῦ	35	Σκέψεις	54
Τὸ προσκυνητᾶρι	35	Α. Τολστόη	
Στὸ μοναστήρι τοῦ γυαλοῦ	35	Ἡ διαθήκη μου	44
Τὸ νυχτέρι	63	Arg-René d'Yvermont	
Ψαράδες	63	Παρισινὴ ζωὴ	167,205
Τὸ κλεφτόπουλο	63	ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΕΛΙΣ. (Ἔθιμα, γνῶμαι, ἀνέκδοτα, πραγματικαὶ γνῶσεις, διάσειχα, ἐρωτήσεις, ἔργα, συμμοί, μειδιάματα) 16, 36, 55, 84, 105, 125.	
Ὁ ραγιὰς	121	ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ. (Κοιάδο-υ-Δομνικήθ. — Ν. Στεῖα. — Νέα ποιήματα. — Ἄλ. Παπαδοπούλου. — Ἐορτὴ ἀνθέων. — Πῶς νὰ χαρῶμεν. — Μία ἐκθεσις. — Οἱ τυφλοὶ. — Κυβέλη. — Μία πρότασις. — Τύχη καλλιτέχνου. — Εἰκόν Μουρίλλου. — Ἐθνικὰ δράματα. — Εἰς ἀπολογισμός. — Ὁ κνηγός. — Νέον Ἡγεῦμα. — Ἡ φωτογραφία. — Νεκρὰ φιλήματα. — Ἀνδρίας Ζολᾶ. — Ὁ Καζαμίας. — Ἐθνικὴ συνειδησις. — Ἡ ἠθοποιὸς, Σουλτζερ. — Ἀδελφαὶ Ροντέν. — Μαθηδύλη Κρέμερ). 17, 37, 56, 85, 106, 126, 145, 169.	
Κουρούροι	121	Διαγωνίαματα «Πανακοθήνης»	20, 60, 88, 185.
Δ. Δημακόπουλος		Αἱ εἰκόνες μας	60
Sonetto	24	Γράμματα καὶ τίχνη	18, 38, 57, 86, 107, 127, 147, 170, 191, 207.
Φάουσι	52		
Πολ. Δημητράκοπουλος.			
Παράξενα τραγοῦδια	185		
Εἰρήνη Ἀθηναία.			
Μαράτι	52		
Φθινοπωρινὸς πινελιὰς	182		
Ε. Ἐβρότας.			
Ὁ μύλος	133		
Γ. Ζεμπίνης.			
Στιχούριον μου πόθος	184		

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ		Πραγματογνωσία	53
Φ. Άριστάς		Κάπνισμα ρεγκόν	53
Ό κατακτητής	93	Λαϊκή σχολή	67
Σ. Πιζάτος		Σχολή τυφλών. Τυφλή αναγνώσκουσα	68
Ό αδελφή του Έλιους	9	Τυφλοί γυμναζόμενοι	68
Κ. Βολωνάκης		Μάθημα γεωγραφίας	68
Παύλοια	33	Μάθημα φυσικής ιστορίας	69
† Ν Γούζης		Νηπιαγωγείον τυφλών	85
Τό τίμια	5	Μακεδονία. Θύματα Βουλγάρων	76,77
Η. Μποκαταίμπεης		Μεσοσημακαί άπόψεις.	196
Χωρικός Κερκύρας	4	Ειχόνες Κωνσταντίνου Παλατιολόγου.	
Αιμήν Κερκύρας	4	Έκ χρυσοβούλου της Βιέννης	180
Α. Προσκήντης		Έκ σφραγίδας της Μοδένης	180,181
Πυρπόλητος Τουρκικής ναυαρχίδας	149	Τό ένευρον του Παλαιολόγου	181
Φ. Ράλλης		Έκ χειρογράφου του Κλονίτζα	181
Αυσάρετοι είδησις	25	Ό Παλαιολόγος νεκρός	181
Βάγια	92	Σιλουέτα υπό Μ. Άθανασιάδου	56
Μόνοι εν τώ κόσμω	8	Κοσμήματα κλπ. Φ. Άριστέως, Μ. Κωνσταντινίδου, Μ. Σκούφου κλπ.	
Γ. Κράουζε		ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ!	
Ό μοναχή	44	Κοιάδο ύ Δομικέθ	47
Ε. Λεβυ		Γκρούνδβιγ	28
Ό Θάνατος του Όρφεως	13	Έλενολαικεο	28
Γ. Seignac		Άλλεν	28
Τό μουσικόν του έρωτος	9	Ναταλία Ζαλέ	28
Ε. Stuck		Μπιλλ	28
Άθηνά	96	Μόνστερ	28
Ό άμορτία	132	Χριστιάνσεν	28
Α. Wierze		Άλεξάνδρα Παλαδοπούλου	47
Τα όρρανά	176	Άρσέ δε-Λίμα	64
Μ. Wüsch		Κυβέλη Μυράτ	73
Τό μουσικόν		Άν. Χρηστομάνος	87
ΓΑΥΠΤΙΚΗ		Ίσιδώρα Δοϊγκαν	116
Άγαλμα Δημοκρατίας Άγ. Μαρίνου	48	Άρτεμις Κολόννα	117
Άγιος Μαρίνος	48	Έλ. Δοΐξ ως Μόνα Βάνα	122
Κ. Κωνσταντινίδης		Ερ. Έβρότας	133
Πρόπλασμα Πενδαγού	58	Έρμίνη Ίωαννίδου	136
Α. Σώχος		Αικατερίνη Παρασκευοπούλου	136
Άνδριός Κωνστ. Παλαιολόγου	89	Δέσποινα Μυρζου	137
Γ. Χαλεπάς		Κωνστ. Σαγιώρ	141
Μνημείον Άφεντάκη	124	Άλεξάνδρα Ρωσσίδου	144
Δ. Γουρσάε		Ίω. Καρακατσάνης	147
Ό γλυφεύς	177	Άδελφαι Ροντέν	152
ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ		Πριγκήπισσα Άλίχη	156
Άρχαία νομίσματα	21	Ματθίλδη Κοήμερ	161
Παρθενία	52	Μάρθα Βραδές	168
Άσθη — κυρία	56	Μαρία Σούλιεο	169
Άρτεμις Βεροσλλιδών	97	Τ. Άμπελάς	189
Άνάπαυσις	104	Νίνα Φωκά	192
Νύμφη και Πάν	114	Καρλόττα Σάξ - Μάινγγεν	200
Μουσική οικογένεια.	205	Αργ - René d'Yvermont.	207
Ό πρώτα	121	Μ. Σιγούρος.	203
Δελτάοια	88,185	Όλυμπία Δαμάσκου.	207
Ίαπωνία. Μνημείον Κολόμβου	24	Π. Σαββίδης	208
Άμερικνή. Πολυδωροφος οίκια	45	ΣΑΤΥΡΑ	
Ό Άγ. Φραγκίσκος μετά την καταστροφήν	72	Γελοιογραφία Σ. Ζεροπούλου	15,108
Δημοκρατία Άγ. Μαρίνου. Ό Άκρόπολις	49	Δ. Γαλλάνης	
του Άγ. Μαρίνου	49	Είς τό λουτρό	81
Ό πόλις του Άγ. Μαρίνου	49	L. de Cataja	
Τό Έθνηκόν μέγαρον	53	Φακίερ και Γεώργιος Α΄.	164
Δκντα. Ναός Φρειδερίκου	53		
Άττήλατον πορθμεύον	53		

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Α. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ΄ ΤΕΥΧΟΣ ΕΑ΄ (61)
ΜΑΡΤΙΟΣ 1906

ΑΘΗΝΑΙ
Όδός Γ΄ Σεπτεμβρίου 85.

Φ
αριστεύς

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνὸς ἐν Ἀθήναις

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Γ', Σεπτεμβρίου 85 (Πλατεῖα Κυριακοῦ).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ἔτησία ἐν Ἑλλάδι δρ. 12.— Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ζωγράφοι θύματα τῆς τέχνης των (Μελέτη ἱστορικῆ).

Ἡ Νεράιδα (Διήγημα) ὑπὸ Εἰρήνης Ἀθναίας.
Ὁ ὠραιότερος τάφος (Λειμυρινὰ παραμύθια) ὑπὸ Δ. Ι. Καλογεροπούλου.

Τί σκέπτομαι ὑπὸ Δίκ.
Στὸ δρόμο τῆς ζωῆς (Ποίημα) ὑπὸ Γιάννη Καμ-
βανέλλη.

Ἡ ἀρρώστια τοῦ αἰῶνος ὑπὸ Κάριμα Νισδαμῆ.
Μὲ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς (Διήγημα) ὑπὸ Γ. Μουρέλλου.

Ἄλθεται.
Ποιήματα (Πεζὸ τραγῳδία. — Τραγῳδίαι σὲ κρυφὸν ἦχο. — Σύμβολα. — Χριστούγεννα — Ἀγάπες τοῦ δάσους) ὑπὸ Μαργ. Σιγούρου.

Τὸ ἄσμα τοῦ ἀνδρονίδου. — Παραμύθι ὑπὸ Γ. Ραγούσα— Μολέτι (Μετάφρασις Κ. Καιροφύλα.)

Ποικίλα θελῆς.
Συμειώσεις ἐνὸς μηνὸς (Κριὰδο ἢ Δομικέθ. — Ἡ ἠησιεία. — Νέα ποιήματα) ὑπὸ Δάφνιδος Γράμμαται καὶ τέχνηται.

EIKONES

Χωρικὸς Κερκυραῖος Β. Μποκατόσιμπη.
Λιμὴν Κερκύρας Β. Μποκατόσιμπη.
Τὸ τάγμα Ν. Γύζη.

Τὸ μυστικὸν τοῦ ἔρωτος G. Seignac.
Ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἐλέους Σ. Βικάτου.
Μόνοι ἐν τῷ κόσμῳ.

Ὁ θάνατος τοῦ Ὁρφέως L. Levy.
Ἡ δάτυρα τοῦ μηνὸς Σ. Ξενοπούλου.
Κριὰδο ἢ Δομικέθ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΣΘ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀνλοποιεῖ ὅτι

Ὅτι κατ' αὐτὰς τίθησιν εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικὰ γραμματῆα τῶν δραχμῶν πέντε (5) νέας ἐκδόσεως (δευτέρως) καὶ νέου τύπου μήκου 11 περιπτου ἐκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ πλάτους 6 1/2.

Τὰ νέα ταῦτα τραπεζικὰ γραμματῆα διακρίνονται ἐκ τῶν ἐξῆς κυριωτέρων γνωρισμάτων:

Ἐπὶ τῆς προσόψεως.

Φέρουσι πρὸς τὰ ἄνω ἐν σχήματι τόξου διὰ κεφαλαίων μελανῶν στοιχείων τὰς λέξεις «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος», ἀμέσως δὲ κάτωθι ἐν θυροῦ κεκοσμημένῳ διὰ δαντελλοειδῶν ποικιλμάτων τὸν ἀριθμὸν 5 διὰ μεγάλου λευκοῦ στοιχείου. Ὑπὸ ταῦτον ἐν μελανῇ ταινίᾳ ἀποτυπῶνται διὰ λευκῶν κεφαλαίων στοιχείων αἱ λέξεις «δραχμαὶ πέντε». Ὑπὸ τὴν χρονολογίαν φέρονται ἀριστερῶς ἡ ὑπογραφή τοῦ Τραμίου τῆς Τραπεζῆς, ἐν τῷ μέσῳ ἡ τοῦ Διοικητοῦ καὶ δεξιῶς ἡ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, τεθεμενῆται αἱ μὲν τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Τραμίου διὰ σφραγιστήρος, ἡ δὲ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου ἰδιοχειρῶς.

Ἐκατέρωθεν τοῦ γραμματῆου ἀποτυπῶνται ἐν κυκλικῶς πλαισίοις, περιβαλλομένοις ὑπὸ δαντελλοειδοῦς ποικιλματος, ἀριστερῶς μὲν ἡ

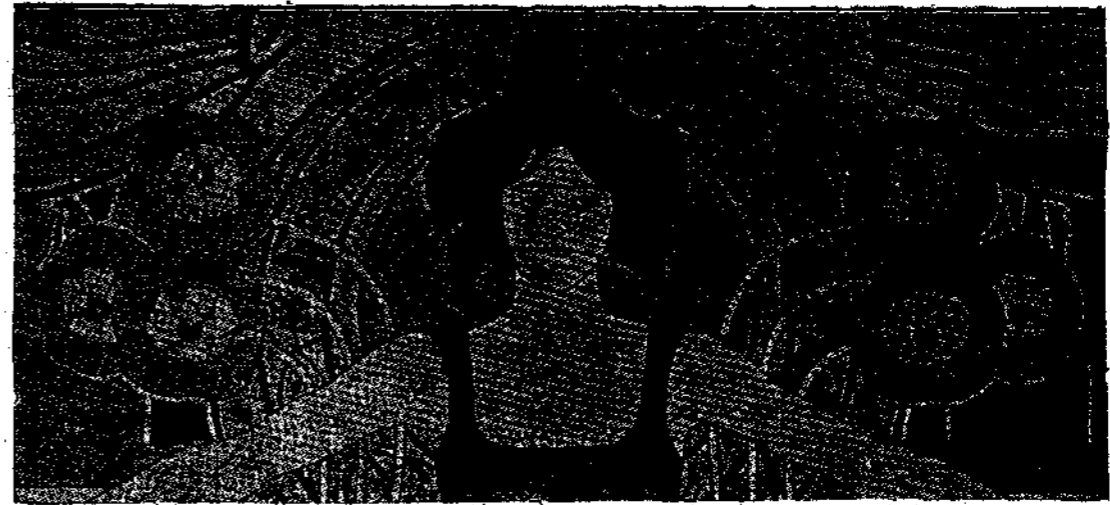
εἰκὼν τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Τραπεζῆς Γεωργίου Σταύρου, δεξιῶς δὲ τὸ Βασιλικὸν Στέμμα Ἀνωθι τοῦ πλαισίου τούτου φέρεται ἐν θυροῦς κεκοσμημένοις ὁ ἀριθμὸς 5 διὰ λευκῶν στοιχείων, κάτωθι δὲ δι' ἐρυθρῶν στοιχείων ἡ σειρά καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου γραμματῆου. Ἡ ὅλη πρόσφαις, περιβαλλομένη ὑπὸ πλαισίου πεποικιλμένου διὰ δαντελλοειδῶν κοσμημάτων, εἶνε χρώματος κατὰ μὲν τὸ κέντρον οὐρανοειδοῦς κατὰ δὲ τὰ ἄκρα καστανίνου, οὐρανοειδοῦς καὶ μελανοῦ.

Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὀπισθίας ὄψεως εἰκονίζεται ἐν κυκλικῷ λευκῷ πλαισίῳ ἡ Ἀθηνᾶ. Ἀνωθι τῆς εἰκόνας ταύτης ἐν καστανίνῳ τοξοειδεῖ ταινίᾳ ἀναγινώσκονται διὰ λευκῶν κεφαλαίων στοιχείων αἱ λέξεις «δραχμαὶ πέντε», κάτωθι δὲ ἐν ἐπίσης καστανίνῳ ἐπιμήκει ταινίᾳ διὰ λευκῶν κεφαλαίων στοιχείων ἀναγράφεται ἡ ἐκδοσις (ἐκδοσις δευτέρα). Ἐκτέρωθεν τῆς εἰκόνας ταύτης καὶ ἐν θυροῦς πεποικιλμένοις διὰ δαντελλοειδῶν κοσμημάτων χρώματος μελανοῦ, οὐρανοειδοῦς καὶ καστανίνου διὰ μεγάλων λευκῶν στοιχείων ὁ ἀριθμὸς 5.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Φεβρουαρίου 1906.

Ὁ Διοικητὴς Σ. Στρέϊτ

ΖΩΓΡΑΦΟΙ

ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΩΝ

ΠΡΟΣ τὴν ἐργασίαν ἀφοσίωσις μέχρι τοῦ σημείου ὅστε νὰ θυσιάσῃ τις, χάριν αὐτῆς, τὴν ζωὴν του, ἢ μέχρι θανάτου ἀγάπη τοῦ καλοῦ, τοῦ ὠραίου, τῆς ἀληθείας, ἀποτελοῦσι πάντα ταῦτα σημεῖον εὐγενές ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἴσταται ἡ ἀνθρωπίνη φύσις.

Ὅπως ἡ ἐπιστήμη, οὕτω καὶ ἡ τέχνη ἔχει τοὺς ἥρωάς της καὶ τοὺς μάρτυράς της, οἵτινες ἐθυσίασαν τὴν ζωὴν των ὅπως ἀφίσωσιν ὀπισθὲν των ἐν ἔργον ἀθάνατον. Δράματα τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, μανίαν τῶν τρικυμιῶν, καύσωνας φλογεροῦς τῆς ἐρήμου, θανατηφόρα φύχη τῶν παγετώνων, ἀτρώμητοι ζωγράφοι δὲν ἐδειλίασαν ἂντικρύσωσιν. Ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἀφηγοῦμεθα τὴν τύχην, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τραγικὴν, ὑπῆρξαν σύγχρονοι ἡμῶν. Τὸ παράδειγμα αὐτῶν ἀποδεικνύει πασιφανῶς ὅτι ἡ ἐποχὴ ἡμῶν διεφύλαξε τὴν παράδοσιν τῆς ἀφοσιώσεως χάριν ὑψηλοῦ ἰδανικοῦ.

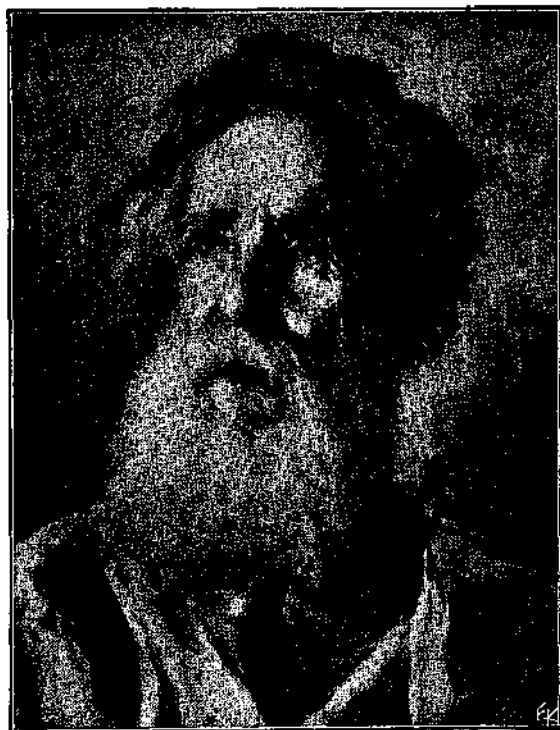
Πρὸ δύο περιπτου ἐτῶν, τὴν 13 Ἀπριλίου 1904, ἐν τῶν ὠραιότερων θωρηκτῶν τοῦ ρωσικοῦ στόλου, ἡ ναυαρχὴ «Πετροπαυλόφσκη» φέρουσα ἑκατοντάδα ἀνθρώπων καὶ μηχανῶν, ποσότητος μεγάλης τροφῶν καὶ ἐργαλείων, μηχανικῶν, σοφῶν—ὀλόκληρον κοινωνίαν ἱκανὴν νὰ διαπλάσῃ ἐν ἀνάγκῃ νέον κόσμον εἰς ἔρημον νέον—ἐπλεε μετ' ἐμπιστοσύνης ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Πόρτ-Ἀρθούρ.

Μικρὰ τορπίλλη ἐκοιμᾶτο εἰς τὰ ἦσυχά βᾶθη τοῦ κόλπου. Τὸ «Πετροπαυλόφσκη» τὴν ἤγγισε. Ἐν μιᾷ στιγμῇ, ὁ μέγας σιδηροῦς κυκεῶν, μὲ τὰ τηλεβόλα του, τὰ δωμάτια του, τὰς μηχανάς του, τὰς προμηθείας του, τοὺς πύργους του, τὸν νέον καὶ δραστήριον πληθυσμὸν του, τὸν πλήρη ἐλπίδων καὶ ἐνείρων, πληγείς θανασίμως ὑπὸ τοῦ καταστρεπτικοῦ μηχανήματος ἐβυθίσθη καὶ ἐξηφανίσθη διὰ παντός ὑπὸ τὰ κύματα. Ἡ καταστροφὴ ὑπῆρξε τελεία. Μόλις ναῦται τινες κατώρθωσαν νὰ διασωθῶσι.

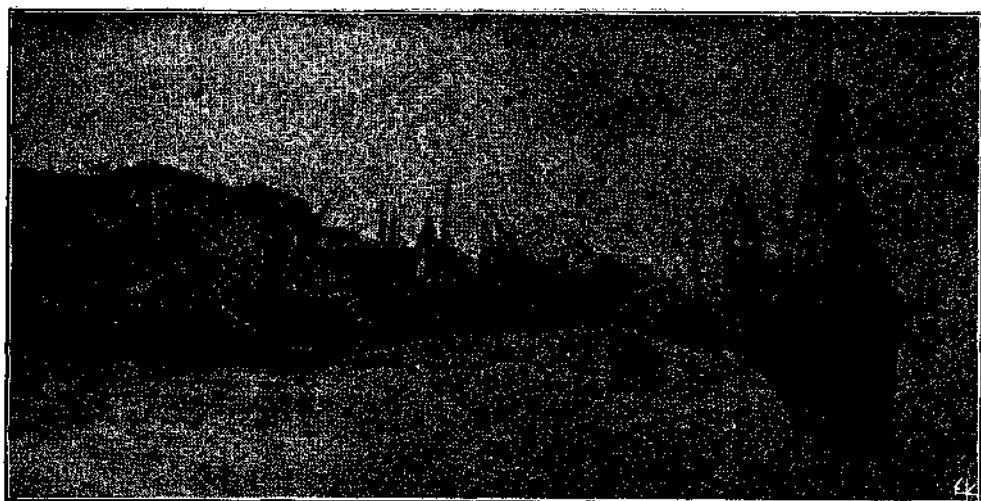
Ἀφηγήθησαν οὗτοι ὅτι κατὰ τὴν ἐσχάτην στιγμὴν εἶδον τὸν ναυάρχον Μακάροφ ὄρθον ἐπὶ τῆς γερύρας καὶ πλησίον αὐτοῦ ἓνα κύριον ὑψηλόν, ἠλικιωμένον, φέροντα μακρὰν γενειάδα ὅστις δὲν ἔφερε στολὴν καὶ δὲν ἦτο ναύτης. «Λίγηρο τοῦ ὄραος τοῦ γράφων ἐπὶ τεμαχίων χάρτου, ἐπρόσθεσεν εἰς ναύτης, καὶ ἐφαίνετο πολὺ καλὸς ἄνθρωπος...» Δὲν ἐγνώριζεν, ἐν τῇ ἀθῶᾳ ἀγνοίᾳ του, νὰ τὸν χαρακτηρίσῃ σαφέστερον, ἀλλὰ σύμπασα ἡ Εὐρώπη ἠννόησεν, ἐκ τῆς περιγραφῆς ταύτης, τίς ἦτον ὁ μυστηριώδης σύντροφος τοῦ ναυάρχου καὶ ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἔχανε τὸν διαπρεπέστερον τῶν ζωγράφων της, τὸν Βασίλειον Βασιλιέβιτς Βερεστάγιν...

Ἄλλ' ὅτι ὀλιγώτερον ἠννόηθη, εἶναι διατι εὐρίσκατο ἐκεῖ καὶ διατι ἐπέβη τῆς τραγικῆς ἐκείνης γαλέρας. Διὰ τὸν πολὺν κόσμον, ὁ ζωγράφος εἶναι ἄνθρωπος τοῦ σπητιῶ ὅστις ἐργάζεται ἡσυχῶς, ἐντὸς δωματίου καλῶς κεκλιμένου, θερμὸν τὸν χειμῶνα, δροσερὸν τὸ θέρος, μὲ ἐν μέγα ὑελοτὸν παράθυρον, μὲ πολλοὺς ὠραίους τάπητας, μὲ δέρματα ζῶων καὶ

ΕΚΘΕΣΙΣ Β. ΜΠΟΚΑΤΣΙΑΜΠΗ

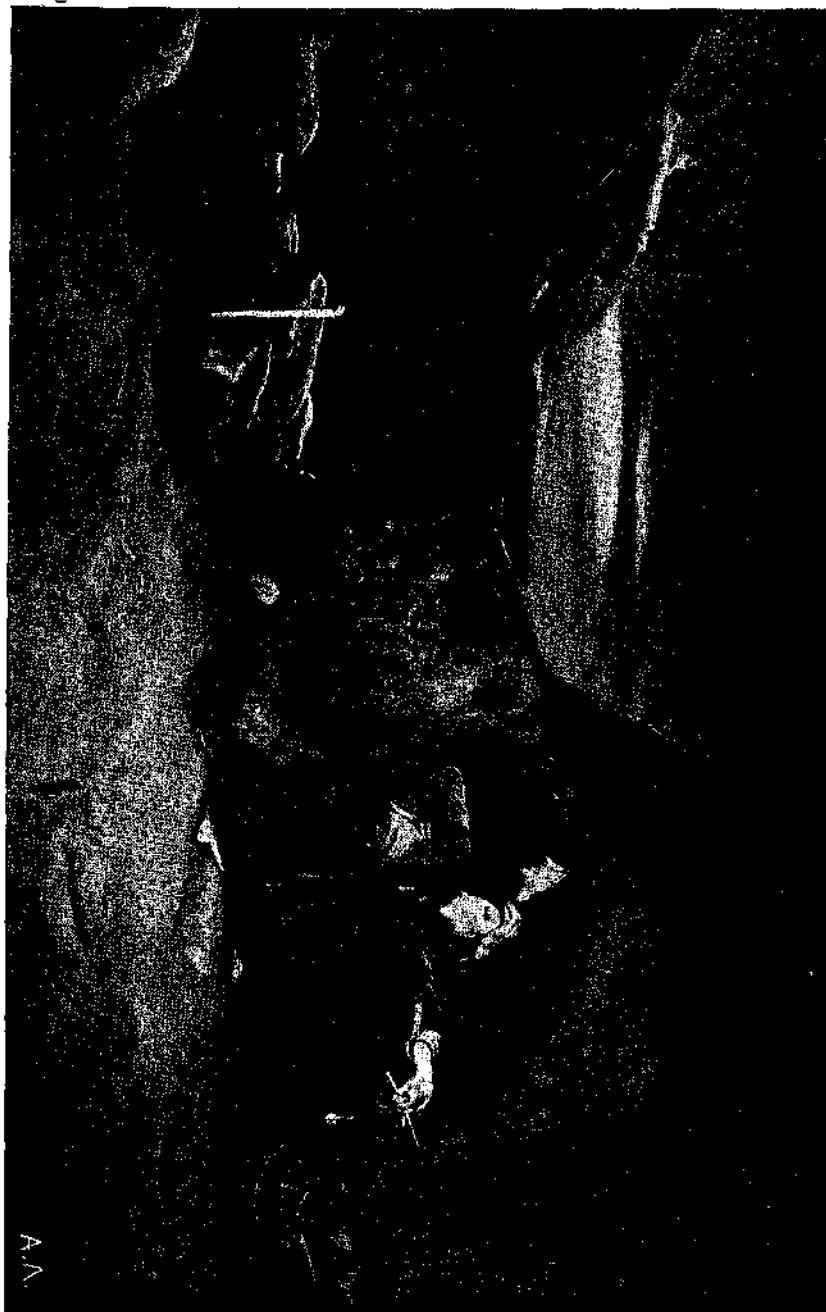

Χωριός Κερκυραίος

Ο Λιμὴν τῆς Κερκύρας (Θεωρῆμενος ἀπὸ τῆς Σπηλιῆς)

N. Pich

Τὸ εἶδημα

A.N.

Μόνον ἐν τῷ κόσμῳ

Η ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

ΕΑΝ ανατρέξωμεν στὰ παιδικὰ χρόνια τῆς ἀνθρωπότητος δὲν εὐρίσκομεν κανὲν ἴχνος τῆς ἀρρώστειας αὐτῆς. Οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἦσαν ἀφελεῖς, ἡ καρδιὰ τῶν ἦταν ἀπλῆ καὶ ἡρεμῆς, μεγάλες γραμμὲς ζωγράφισαν τὴν ψυχὴ τῶν. Ἡ φύσις ξεσκεπάζεται σὰν θαῦμα καὶ σὰν χαμόγελο μπροστὰ τῶν. Ὅλα γι' αὐτοὺς ἦσαν ζωντανὰ καὶ παρθένα. Ἡ κρίσις δὲν εἶχεν ἀναπτυχθῆ ἀκόμα καὶ δὲν ἐδηλητοποιεῖται δὲς τὴς χαρὲς καὶ δὲν μποροῦσε νὰ βρεῖ κάτω ἀπὸ τὴ λαμπρὰν ἐπιφάνειαν τὴν μηδαμινότητα καὶ τὴν ὀδύνη. Ὁ ἐσωτερικὸς ἄνθρωπος δὲν εἶχε ἐγγιχθῆ ἀκόμη ἀπὸ τὴς λεπτόλογες ψυχολογικὲς παρατηρήσεις, ἀπὸ τὴν ἀνάλυση καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην.

Ἡ ψυχὴ σιγὰ — σιγὰ ἀνοίγει κ' ἐβλεπε τὸν κόσμον ἐκπληκτικὴ κ' ἐχαμογελοῦσε. Ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ ὄροπέδια τοῦ Θιβέτ, ἐχύθηκε κάτω στὴς πεδιάδες ἡ ἀνθρωπότης, ἀφελῆς, πατρι-αρχικὴ, μὲ τὴς καλύδες στὴς ὄχθες τῶν λιμνῶν μὲ τὰ ἀντρα στοὺς πρόποδας τῶν ὄρεων, μὲ τῆς προσωρινῆς σκηνῆς ἐπάνω στοὺς ἄμμους τῶν ἐρήμων.

Τὰ αἰσθηματὰ τῶν ἦσαν ἀπλὰ καὶ μεγάλα καὶ ἀγρία. Ἡ ἀγάπη ἦταν ἀπλῆ, πρωτογενῆς — ἐνστικτικὸν ἀκόμη.

Ὅλα ἦσαν ἀφελῆ τότε. Ὁ Θεὸς κατέβαινε στὴς κορυφὰς τῶν βουνῶν. Μάννα ἐπέφτεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κ' ἀπὸ τῶν βράχους ἀνέβλυζαν πηγῆς. Οἱ Θεοὶ κατέβαιναν στὴν γῆ κ' ἐσμίγαν μὲ τὴς θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἄνθρωποι ἀνέβαιναν! στὸν οὐρανὸ κ' ἐσμίγαν μὲ τὴς θεῶς. Ὁ οὐρανὸς μὲ τὴ μαγικὴ σκάλα τῆς ἀφελείας συγκοινωνοῦσε μὲ τὴν γῆ. Καὶ ἦσαν μάλιστα τόσο κοντὰ, ὥστε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὕψωναν αἱ ἀγελάδες τὸ κεφάλι κ' ἐγλυφῶν μὲ τὴς γλώσσας τῶν τῶν οὐρανὸ.

Ὁ μέγας ἥλιος ποὺ καίει καὶ θαμπώνει καὶ τυφλώνει δὲν εἶχεν ἀνατεῖλει ἀκόμα.

Σ' ὄλο τὸ μάρμαρο καὶ σ' ὄλες τὴς σκέψεις τῶν κάποιο φῶς χαμογελοῦ, κάποια εὐαικρύνεια ποὺ δὲν γνωρίζομεν ἐμεῖς οἱ σεμνότηφοι καὶ οἱ ὑποκριταί. Ἰδέτε τὸν Ἡρθευδῶνα. Εἶνε φῶς καὶ εὐαικρύνεια. Διαβάσετε τὴ Μαχαβαράτα τῶν Ἰνδῶν. Ὁ ἐραστὴς «πίνει» ὀληνύχτα τὰ χεῖλα τῆς ἐρωμένης καὶ τ' ἀγκάλιασμα, λέγει κάποιον, εἶνε τόσο ἀγριο ὥστε «οἱ μαστοὶ τῆς γυναικὸς βυθίζονται στὸ στῆθος τοῦ ἀνδρὸς καὶ κάθε κενὸν τοῦ σώματος τῆς γεμίζει καὶ τὰ ψέλλια καὶ τὰ περιδέραια σποῦν». Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀγάπη τῶν πρῶτων ἀνθρώπων. Διαβάσετε τὸ Ἄσμα τῶν Ἄσμάτων στὴν ὁμορφὴ Σουναμίτιδα. Ὁ ἔρωσ δὲν ἦτον ἀμάρτημα τότε καὶ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ εἶνε εὐαικρινῆς. Ἡ Σαπφῶ — ἡ πρῶτη χειραφετημένη τῆς ἱστορίας — ἐστέναζε τὴ νύχτα γιὰ τὴ βροϊκόταν μονάχη καὶ δὲν ἐδί-σταζε νὰ τὴ λέει.

*Δίδουκε μὲν ἡ σελήνη
καὶ πλειάδες μέσαι δὲ νύκτες
παρὰ δ' ἔρχεται ὥρα,
Ἐγὼ δὲ μόνον καθιέδω.*

Καὶ περὶ τὴ σαῖτα τοῦ ἀργαλειοῦ τῆς θαμα-σμένη ἀπὸ ἀγάπην καὶ λέει στὴ μητέρα τῆς :

Μῆτερ, ὄντι δόναμαι κρέην τὸν ἱστόν.

Πόσον δάμεισα παῖδος βραδόνων δι' Ἀφρόδιταν

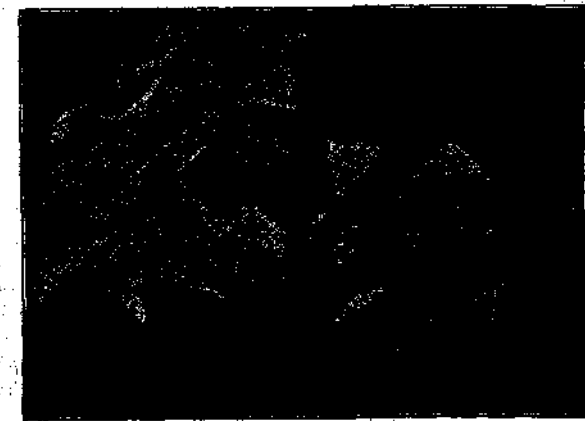
Πόσον ἀφέλεια, πόσον εὐαικρύνεια, πόσον χαρὰ καὶ τελεία ἀντίληψις τῆς ζωῆς! Στὸν κόσμον τοῦτον βροϊσκονται ὄλα τ' ἀγαθὰ. Πέραν οἱ δὲν. Σκιαὶ καὶ εἰδῶλα καμόντων εἰς λειμῶνας ἀσφο-δέλων. Ὁ Ἀχιλλεὺς εὐχαριστῶς θ' ἀντήλασσε τὴν θέσιν του, ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ Ἄδην, μὲ τὴ θέσιν δούλου στὴν γῆ, τὸν ἔφτανε μόνον νὰ βλέπει «φῶς λαμπρὸν ἡελίου».

Οἱ ἀρχαῖοι ἐσυνδύαζον τελείως τὰς ἀπαιτή-σεις τοῦ σώματος καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ψυ-χῆς. Οὐδέποτε ἰσορροπία τελειότερη ἀπεκα-λύφθη στὴν ἱστορία. Μετὰ τὸ γυμναστήριον ἡ

G. Seignac.

Τὸ μυστικὸν τοῦ ἔρωτος

Σ. Βικίτου

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἑλλέου

"Όποιος τὸ βράδυ ἐπορεύεται γεννηθῆ,
καὶ ὅποιος πεθάνῃ τὸν Χριστὸν τὸ βράδυ
δαιμόνιο θὰ τὸν γερῆ ἢ ψυχῆ
καὶ ἔλο θὰ ἐρέχη στὸ ἀγνωστο σκοτάδι.

5.

Ἀγάπες τοῦ Δάδου.

Στὸ μαγεμένο δασος
τ' ἀηδὸνι κελαδεῖ,
μὲ μαγικῆ φωνῆ,
γλυκὸ τραγοῦδι.

Οἱ Σάτυροι καὶ οἱ Φαῦροι
στῶν δένδρων τῆ σκιᾶ
ψάλλουνε μαγικά
καὶ ἄργα γυρίζουν.

Καὶ στές πηγὲς, ποὺ ἐρέχουν
δροσὸβόλα νερά,
χορεύουν ξωτικά
καὶ ὠραῖες Νεράιδες.

Μὴν πλανεθῆς, ὦ κόρη,
καὶ πᾶς τῆ νύχτα ἐκεῖ
γιατὶ οἱ καρτερεῖ
κατὴ Νεράϊδα.

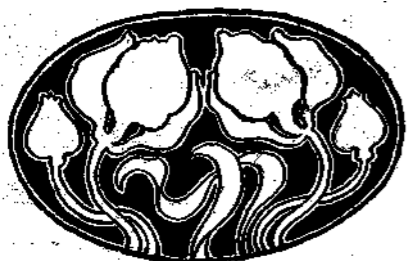
Στὸ κοῦφωμα ἐνὸς δένδρου
—ὦ μαῦρο ροζικὸ—
κρεβάτι νυφικὸ
οἱ περιμένει.

Οἱ Νύμφες καὶ οἱ Ἀρπάδες
τῶν δένδρων τὰ στοιχεῖα,
ξανθὴ μου ἀμορφονιά,
οἱ καρτεροῦνε.

Τὰ πνεύματα τοῦ Δάσου,
μὴν ὦρα μαγικῆ,
στῶν ἰσκιῶν τῆ σιγῆ
θὰ σὲ φιλήσουν.

Καὶ ὁ θεὸς τοῦ Δάσου,
γέρος ἀρχαῖος θεός,
θὰ σὲ μαγέψῃ αὐτός,
θὰ σὲ κρατήσῃ.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

G. RAGUSA-MOLETI

ΤΟ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ ΑΗΘΑΝΙΟΥ

ΙΝΕ νύχτα.
Δύο ὥρες τόρα τὸ ἀη-
δόνι ψάλλει στὸν ἀνοιχτὸ
κόμπο.
Ποῖος ἀκουσε τὸ τρα-
γοῦδι του ;
Κανείς.
Τὸ πουλὶ πετᾶει.
Τὶ μένει ἀπὸ τὸ τρα-
γοῦδι του ;

Τίποτε κανείς δὲν τὸ περιμάζευσε κανείς
δὲν θὰ τὸ τυπώσῃ καὶ κανείς δὲν γνωρίζει τὸ
ὄνομα τοῦ χαριτωμένου ἐκείνου ψάλλη τοῦ
ἀπειρου.

«Πόση ποίησι χαμένη !» θὰ ποῦν οἱ συνει-
θισμένοι νὰ ψάλλουν γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ ἀπὸ
ματαιότητα ἐπαίνουν, ὄχι ἀπὸ ἐμπνευσι ἢ χαρά,
ὄχι ἀπὸ ἀνάγκη νὰ χύσουν τὴν ψυχὴν των στὸ
ἀπειρο.

Ἐγὼ δὲν σὲ λυποῦμαι, ὦ μικρὲ ἀγνωστε
καλλιτέχνη, ὦ χαριτωμένο ἀηδόνι !

Σὲ ζηλένω.

Θέλω, εἴν κ' ἐσέ, νὰ λάβω τὴν εὐχαρί-
στησι νὰ ψάλλω γιὰ ἐμὲ μονάχα τὰ τραγοῦδια
μου, τῆ νύχτα μὲς τὰ δάση, στ' ἀερογάλι,
στὸ βουνό, χωρὶς ψυχὴ καμμία νὰ μ' ἀκούῃ.

Ὅταν τελειώσῃς τὸ τραγοῦδι σου πετᾶς ἀπὸ
τὸ δένδρο ποῦ ἔμεινες μίαν ὥρα, χωρὶς νὰ
φροντίσῃς ἂν ἄλλα πουλιὰ σὲ ἀκουσαν ἢ ὄχι,
ἂν ἴσως μ' ἐπαινο μιλοῦν γιὰ σέ.

Καὶ ἐγὼ ἐπεθυμοῦσα νὰ εἶρω ὄχι σὴν εὐ-
χαρίστησι τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ σ' ἐμὲ τὸν ἴδιον
τὴν ἀμοιβὴν τοῦ τραγοῦδιού μου, ποῦ εἶνε αὐτὴ
μου ἡ ζωὴ.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ἐνας πολὺ πλούσιος κύριος ἠγάπησε μιὰ
χαριτωμένη γάτα καὶ ἀποφάσισε νὰ τὴν νυμ-
φευθῆ.

Ἄν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε μὲ τί λοῦσο τὴν
ἐντυσε σὴν καλλίτερη τῆς χώρας μοῦσισα. Τὴς
φόρεσε διαμάντια, μπιρλάντια, μαργαριτάρια·
τῆς ἔβαλε μαλλιά ξανθὰ σὴν κόμη μὲ κορδε-
λάκια.

Ἡ γατίτσα, ποῦ τὴν ἔλεγε Νινί, ἔγινε
ἀγνώριστος.

Ἄλλὰ τί πνεῦμα ! Τὶ τρόπον ποῦ εἶχε !...

Μὲ τί χάρι ἔδινε τὸ βελουδοτύμηνο ποδα-
ράκι της στὸ χειροφίλημα τῶν ἵπποτῶν, τῶν
φίλων τοῦ σπητιοῦ.

Πόσον ἦτο μελωδικὴ ἡ φωνὴ τοῦ μιάου.

Πόσον ἦτο γοητευτικὴ !...

* *

Στὸν χορὸ ἐκράτησεν ἡ Νινί ζωηρὰν τὴν
συναναστροφήν...
Ἄλλὰ τί ἔγινε ;
Ποῦ ἐπῆγε ἡ Νινί ;
Γιατὶ φεύγει, γιατί τρέχει ἡ Νινί ;
Τῆς πέφτουν τὰ μαλλιά, ἢ κορδελλοὺς, χό-
νεται τὰ διαμάντια... Μήπως ἐτρελλάθη τάχα ;
Ὁχι.

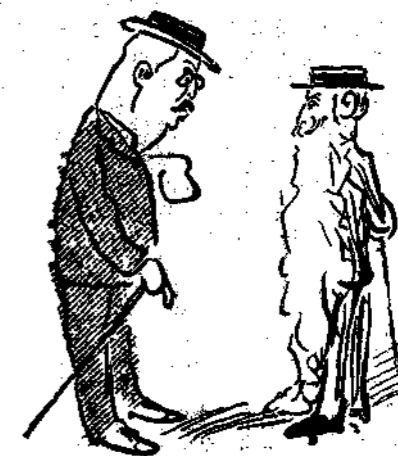
Ἐίδε ἓνα ποτικᾶκι καὶ ἄφησε τοὺς χορευ-
τάς, τὰς ἐθγενεῖς κυρίας, τὸν χορὸν, τὴν συν-
διάλεξι γιὰ νὰ τρέξῃ πίσω ἀπὸ τὸν μαῦρον καὶ
βρωμερὸν κάτοικον τῶν δχετιῶν.
Ἄν ἀλλάξει ποτὲ ἡ φύσις.
Πεθαίνει γάτα ὅποια ἐγεννήθη γάτα...

(Μετάφρασις Κ. Καυροφύλα)

Η ΣΑΤΥΡΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ὑΠΟ ΣΤ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ δραγουμάνος τοῦ θε-
στοκικοῦ συνδασμοῦ ἐν Ἀττικῇ.

Κατὰ τῆς ἐθρείας περιφορείας ἐνεκα τῆς
σαρκαοσιῆς.

Τὰ σκιάχτρα τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ
πολιτεύματος.

Πῶς θὰ περιέλθῃ τὰ χωριά

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διένειμε τὸ ἐξῆς ἀνακοινωθέν :

Συνήλθε κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἡ ἐτήσια τακτικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἣν παρέστησαν μέτοχοι καὶ ἀντιπρόσωποι 104, ἐν πλείστοι ἐξέχοντα μέλη τῆς ἡμετέρας κοινωσίας ἀντιπροσωπεύοντες ἐν συνόλῳ 416 ψήφους.

Μετὰ τὴν κκτάρτισιν τοῦ Προεδρείου ἀνεγνώσθη πρὸς τὴν συνέλευσιν ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐζητήθησαν διασαφήσεις τινὲς ὑπὸ τοῦ μετόχου κ. Π. Καραλάη, αἵτινες καὶ ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, θεωρηθεῖσαι ἐπαρκεῖς ὑπὸ τε τῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ ζητήσαντος ταύτας μετόχου. Ἐπικολούθησεν εἶτα ἡ ἐκλογή τῆς ἐπταμελοῦς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει προῆναι κατὰ τὸ καταστατικὸν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑπὸ ἐλεγχον ἔτους καὶ ὑποβάλλῃ τὴν σχετικὴν ἐκθεσὶν τῆς, μεθ' ἧς ἐλύθη ἡ συνεδρίασις.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἢ τοὶ φρ. καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρόνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογίου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρόνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν ταῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι καταθέσεων

1 1/2 τοῖς 100/0	κατ' ἔτ.	δ. ἀ κατ.	0 μηνῶν
2	" 0/0	"	1 ἔτους
2 1/2	" 0/0	"	2 ἐτῶν
3	" 0/0	"	4 "
4	" 0/0	"	5 "

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐγένετο ἡ 8ῃ κληρωσις τοῦ λαχείου τοῦ Κτηματικοῦ δανείου τῶν 20,500,000 δραχμῶν.

Ἐκ τῆς κληρωτικῆς ἐξήχθησαν οἱ ἀκόλουθοι 16 ἀριθμοὶ κερδίσαντες τὰ ἐξῆς ποσά :

109,679	Δρ.	50,000
87,449	"	3,000
91,954	"	3,000
124,484	"	3,000
155,811	"	3,000
149,136	"	3,000
181,341	"	1,000
154,800	"	1,000
180,529	"	1,000
104,012	"	"
32,461	"	"
194,057	"	"
22,840	"	"
28,312	"	"
58,274	"	"
175,554	"	"

Τὰ κερδισθέντα ποσά πληρώνονται τὴν 30 Ἰουνίου 1906 εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ προσαγωγῇ τῶν οικείων τίτλων.

ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Α. ΛΑΓΟΥ (ΜΟΥΣΩΝ 1)